

УНИС“ Фабрика цијеви а.д. Дервента
Дервента, 17.07.2018. године

**Записник
са сједнице одржане 17.07.2018. године између**

Штрајкачког одбора:

1. Рауковић Бранко-предсједник
2. Радосава Миланковић-члан
3. Маид Мерџановић-члан
4. Борко Аниччић-члан
5. Жељко Катанић-члан, и

Управе Униса:

1. Већински власник, Горан Томић
2. Милорад Ђорђевић, члан УО
3. Зоран Сикимић, члан УО

Остали присутни:

Тане Пеулић – предсједник Гранског синдиката и подпредсједник Савеза синдиката
Санела Ристић, записничар и Стјепан Пепић.

Сједница почела у 18,00 часова.

Сједницу је отвори члан УО Милорад Ђорђевић, који је поздравио све присутне и захвалио се ШО и осталим присутним што су се одазвали позиву за преговоре.

Ријеч је препустио већинском власнику г. Горану Томићу.

Већински власник г. Горан Томић износи слиједеће:

„Могу да кажем да сам упознат са свим, прочитао сам документа која сте у међувремену припремили, нешто ми је пренесено усмено, а више тога сам прочитао у документу.

Ситуација ми је јасна.

Када смо имали задњи сусрет на телевизији јасно ми је било да нисмо у лакој периоду, као и то да имамо да прескочимо још препрека да би смо обезбедили стабилност за Унис.

Међутим, тај процес ми смо водили систематски.

Овог лета, у јулу навршиће се десет година од кад је наишла светска криза, и свих ових година боримо се на исцрпљујући начин да Унис не стрефи судбина многих које је стрефила у овој кризи.

Између осталог наше пријатеље у Прњавору, да фабрика не иде у стечај и да сви повериоци у томе страдају, а што је најгоре да се затвори будућност.

План је био јасан.

Требало је направити договор са главним кредиторима, и након тога требало је наћи решење, како да ова фабрика, која је изашла на лош глас то превазиђе.

На нашу срећу, послје девет мјесеци преговора успели смо, јер су се неке ствари десиле у ЕУ које су нам пружице могућност.

Тај крупан догађај који смо чекали, десило се и ми смо искористили прилику да почнемо преговоре са руским партнером.

Ви вероватно нисте још до краја упознати, а време ће показати ко је Магнитогорск. То је огромна сила за производњу челика, која се налази на Уралу, руски понос, а за нас изванредно решење јер смо са њима постигли договор да нам испоручују траку у количинама које су нам потребне. Послије овога ја сам сједио са многим банкарима и овога пута ситуација је била другачија. Од тренутка када руси почну да нам испоручују робу нама више нико и не треба, основно питање сировине је решено.

Ми можемо да добијемо онолико сировине колико нам је потребно, колико смо способни да произведемо и продамо.

Русима није у интересу да имају малог партнера, али они су се определили за нас јер су Унисови капацитети једни од највећих на Балкану. Њих не интересују радионице које имају једну линију, њих интересује гигант (гигант за РС), ми смо за њих мали, али са производњом од 500.000 тона смо побудили њихов интерес.

Шестог октобра 2017. год. су уведене мере, седмог су ступиле на снагу, а ја сам већ једанаестог био у Москви на преговорима. Обзиром да је то био заједнички интерес требало је очекивати да се то питање реши у неколико дана. Међутим то је трајало девет месеци, не због нас, него зато што су они имали негативна искуства са свим партнерствима прије нас.

Имали су нарочитих проблема у својој великој инвестицији у Турској, тако да више нису хтели да праве грешке. У нашем случају превладали су лични односи и наша упорност да их убедимо да је то за њих добар посао и на крају то се завршило потписом 27.06.2018. гдоне у 18 часова по њиховом времену. У међувремену је дорађено још седам уговора.

Данас смо добили и човека који ће бити испред Магнитогорска, који ће вршити координацију набавке, производње и продаје готових производа између ММК и Балкан Стеел, што је још један доказ да шаљући таквог човека имају намеру да раде много година.

У протоколу је све написано, договорено је да се крене са јулском производњом, роба долази у августу и све ово за фабрику значи нови живот и не само то, јер имати у залеђини оваквог партнера значи и стратешки развој. Ово је шанса за генерације са ових простора, тако да последице свих мука које смо прошли не могу бити незадовољан.

Остаје нам врло крупан задатак, да се ми организујемо на прави начин.

Ово ће на неки начин представљати пословни земљотрес. Доласком 5.000 тона 200 камиона мора да уђе, 200 камиона мора да изађе, а у овом тренутку овакви какви јесмо нисмо спремни за то, али знамо да смо то радили. Идеја је да се из квартала у квартал производња повећава за по 3.000 тона да би смо ушли у ону динамику коју нам траже.

Али то су све другачије врсте мука од оних које имамо на данашњи дан. Оно што ме охрабрује је што немамо лимита за испоруку робе из Магнитогорска. Колико ћемо у томе успети то зависи од нас. Нико се осим нас неће радовати овоме, ни ЕУ, јер сваки камион који ми извеземо је камион мање за Италијане, а сваки брод који отпрмимо је 1.000 тона мање за Французе или Шпанце и они ће да ураде све да нас онемогуће у тим пословима.

То је њихов интерес, али наш интерес је да имамо велики извоз, радна мјеста и да ова фабрика иде у развој. Ово је што се тиче будућности, а што се тиче садашњости треба да нађемо модел како да до доласка робе и опорочивања производње и до доласка редовних прилива премостимо ову ситуацију.

Борко Аничих: „Овај период није нимало краткорочан за човјека појединца и појединац нема никакве користи од фабрике уколико изађе ненамирен за своје обавезе.“

Горан Томић: „Неке фабрике остану, неке не остану (Прњавор није остао), а то је могла да буде и судбина Униса да сам ја 2013. године дигао руке и рекао да немам снаге да издржим. Овдје би сада била ледина и све рашчерупано. У финалу нико одавде неће изаћи а да нема регулисане све обавезе, у то можете да будете сигурни.“

Радосава Миланковић: „Све је то добро што најављујете ако ће бити промјена. Овакав начин рада није добар. Нисмо задовољни, радник је потлачен, плата је јако ниска. Нисмо задовољни односом према раднику, према ономе који производи, однос није коректан.“

Борко Аничих: „Фабрика функционише са задовољним производним радницима, а овдје је задњих десет година обрнуто. Кад производни радник буде добро плаћен фабрика ће имати перспективу.“

Горан Томић: „Мораће да буде добро плаћен, јер ако не буде добро плаћен фабрика неће имати радника.“

Тане Пеулић: „Поздрављам све присутне, и као предсједник Гранског синдиката и подпредсједник Савеза синдиката подржавам у цијелости напоре и потписани Споразум јер из оног што сте истакли Ви и Ваши сарадници на прошлом састанку, видљиво је да Унис има своју перспективу. Сигуран сам да када се крене са редовним исплатама плата и других примања да ће бити једна сасвим друга радно техничка дисциплина на високом нивоу. Имамо г. Томићу овдје великих проблема али смо ушли у финалну фазу. Када дође до имплементације потписаног споразума, тада ће бити један други разговор, на другом нивоу, гдје ће се уређивати односи у предузећу. Тачно је да ови радници упозоравају Ваше сараднике на један некоректан однос у односу на производне и непроизводне раднике, дакле, оно што треба да имамо на уму када будемо правили нову систематизацију. На прошлом састанку је поднесена информација да ће се до вечерас искристалисати ставови менаџмента по поднесеним захтјевима радника да би ШО као орган по Закону о штрајку могао привести крају активности.“

Горан Томић: „Од мене се очекује да дам предлог и нећу ставити потпис на нешто у шта нисам уверен.“

Од августа нас чека велики посао, а до половине августа имамо текуће егзистенцијалне проблеме. У овом ритму како се очекује ја не видим одмора, зато предлажем да додијелимо колективни годишњи одмор гдје би било 100% плаћено, као да сте на послу, а не 55%. Колективни ГО би трајао 30 дана, с тим ако се деси да роба стигне раније, да се у том случају одређена група људи позове да изврши пријем котурова.

Оно што је сигурно:

- 1) У другој половини августа ми можемо да исплатимо три нето плате (априлску, мајску и јунску);
- 2) У септембру да исплатимо двије нето плате и један допринос, и у том случају би смо дошли до редовне исплате нето плата;
- 3) У октобру једна нето плата и три доприноса;
- 4) У новембру једна нето плата и три доприноса, све тако док се не изравнају доприноси;

Онда би се наставило све регуларно.

Остаје нам последице тога да решимо доприносе за Механику, синдикалне чланарине и транспорт, а то би се решавало у периоду од половине августа до краја септембра.

У оном тренутку када буде могуће, јер ће ниво прилива средстава да буде потпуно другачији.

Ми сада за један мјесец направимо 200 тона а тад ћемо правити за један дан.

На овакав план бих могао ставити потпис.

Радосава Миланковић: „Нама годишњи не треба ако немамо паре. Предуг је период од првог јуна без плате, јер су плате радника на чекању ниске“.

Горан Томић: „За будуће да се избаци варијанта 55%, обзиром да стиже роба из Русије.“

Предсједник ШО Бранко Рауковић: „Предлажем да се изнађе неко рјешење обзиром да је г. Томић рекао да идемо на ГО пошто нема средстава до половине августа. Предлажем да се исплати једнократна помоћ у износу од 300 КМ до краја јула мјесеца свим запосленима.“

Радосава Миланковић: „Радници то неће прихватити.“

Г. Горан Томић сложио се са тим да је потребно радницима обезбиједити средства прије него што у другој половини августа крену на посао и предложио да се исплати једна плата.

Радосава Миланковић: "Једна плата од 220-300 КМ је мало, радници једном платом неће бити задовољни."

Маид Мериановић не слаже са приједлогом ШО и он даље истиче да не види будућност Униса уколико буде вршена услуга прераде.

Горан Томић: "У овим вихорима који се дешавају на светском тржишту, гдје цене материјала флукутују у току године по 200-300 еура, главни узрок зашто фабрике страдају је због тих маказа цена које их ухвате.

Купиш котур за 500 еура, а цијена цеви дође на 300 еура, а ако имаш услугу прераде онда си заштићен од тих ризика. Шта год да се деси Унис добија сигурна средства за трошкове који покривају плате, репроматеријал, трошкове одржавања и која покривају део за отплату старих обавеза.

Сав профит који буде направљен у Граниталу добија Унис.

Радосава Миланковић: "Из досадашњег искуства ми немамо повјерење у сестринске фирме. Радници не подносе исти терет."

Горан Томић: "Пословање Гранитала је направљено због стабилности Униса и он ће бити под контролом наших партнера.

Тане Пеулић: "Драго нам је да сте саслушали проблеме радника на које сам неколико пута указивао управи Униса. Створио се јаз и неповјерење у колективу. Позивам власника капитала да понуди свој максимум у испуњењу постављених захтјева ШО у што краћем року."

Горан Томић: "Неколико пута сам рекао да ја стварно мислим да је синдикат одиграо важну улогу у очувању Униса од 2013. године па до сад.

Много ми је тешко да обећам нешто што може да изврда.

Не почињемо са радом док се не исплати једна плата, а учинићемо све да исплатимо плату до краја мјесеца и онда оне три августовске падају на двије и да се иде до 20-ог августа на колективни годишњи одмор."

Радосава Миланковић: "Радници то неће прихватити, то је недовољно."

Горан Томић: "Једна и по плата до краја јула и једна и по плата до краја августа, и то је максимум.

Радосава Миланковић: "Једна и по плата да се линеарно подијели у виду аконтације на све раднике и исплати до краја јула."

Већински власник г. Горан Томић прихвата приједлог.

Горан Томић: "Свим радницима линеарно да се исплати износ од 850 КМ у виду аконтације."

Радосава Миланковић наглашава да радници неће изаћи из штрајка без плате.

Жељко Катанић: "Ако сада одемо на колективни ГО, потрошићемо сав ГО и онда нећемо имати слободан дан кад нам буде требао.

Г. Горан Томић дозвољава да се узме по потреби дан новог годишњег одмора, тј. ГО из 2019. године.

Тане Пеулић: "Уколико испоштујемо све што смо данас договорили враћа се повјерење радника. Уколико се данас договоримо и радници прихвате приједлог, моментом доношења одлуке о прекиду штрајка да иде колективни ГО."

Милорад Ђорђевић: "До момента прекида штрајка, тј. до почетка ГО плата ће се обрачунавати онако како се ко затекао прије штрајка.
Ако је на плаћеном онда 55%, а ако је радио 100%, а од дана када се иде на колективни ГО свима 100%, и да више нема плаћено одсуство.

Предсједник ШО: "Да ли смо усаглашени да иде аконтација до краја јула за све запослене?"

Горан Томић: "850 КМ аконтативна плата по раднику."

Милорад Ђорђевић напомиње да ће бити радника који су напустили фабрику и када се прерачуна њему не припада износ аконтације од 850 КМ.
Дакле онај ко је у радном односу 850 КМ, а онај ко није онолико колико има по основу плате да му се исплати.

ШО сагласан са договором.

Тане Псулић:

- 1) до 31.07. аконтација за све запослене по 850 КМ, радницима предочити да до одласка на колективни ГО плата ће се обрачунавати онако као је било до момента почетка штрајка.
- 2) да се са овјером књижица настави као и до сада;
- 3) када крене производња де се опет одржи заједнички састанак.

Сједница завршена у 19 и 30 часова.

Штрајкачки одбор

Бранко Рауковић

Бранко Рауковић

Већински власник

Горан Томић

Горан Томић